

גיליון 103

אוגוסט 2023 • אלול ה'תשפ"ג

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

נְשִׁירֵי חֶפְנָא

עילם אריאל
תמר דוד־כריספי
הדס לאור־אשור
גיא לנגה
אדוה מגל־כהן
נעמי מנדלבאום
קלרינה פריבורקין
ענן קניג
לימור רוזי ברנס
הדס שלמה

גיליון 103 מתחיל...

הקיץ הגיע וכולם משתוקקים לחופשה. אבל גם אם לא נוכל לצאת ולנפוש, נוכל לפחות לקרוא ולדמיין.

קיבלנו המון יצירות נהדרות לנושא "חופשה", ולכן החלטנו לפרסם שני גיליונות - האחד פורסם בחודש שעבר, ובו עשרה סיפורים.

בגיליון זה תמצאו עשרה שירים שעוסקים בחוויות חופשה או פנטזיות של חופשה - חופשת החלומות, החופשה מהגיהנום, החופשה שהפתיעה או החופשה שאיכזבה.

גיליון זה חותם את השנה השמינית של ירחון מוטיב. אנחנו רוצים לנצל את ההזדמנות כדי להודות לכם על ההשתתפות, הקריאה והתמיכה, ולאחל לכם ולנו עוד שנים רבות של יצירה והשראה.

קריאה מהנה,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון, עמליה ויניק

את הגיליון נפתח עם שיר של יובל ששון:

*

בָּטָן גַּב וְהַפֶּל כְּלוּל

זֶה מְרֻזָּן תְּלוּל

אֶל הַמַּחֲשָׁבָה

שְׁמַיִעַ לִי, מְתָר לִי, אֲנִי מְשַׁלֵּם, וְאֲנִי שׁוֹכְחִים

שְׁשַׁלְּמֵנוּ עַל הַחֹפְשָׁה, לֹא עַל הָאֲנָשִׁים.

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.

כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.

העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתמלוגים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

הזמן רודף אותי כמו ילד קטן

להתרפק

כף על הסלע

החם באצבעות פסוקות

כמו שמש הצופה הלכות מימיה –

להשטף

ולהמוג בין

הנזקקים והסדקים

המשלחים אלי

מבט שררה כמו רמש

מתהלך בתפארת ארמנות חוריו –

להתאחד להתלכד עד פלות

באבן עד פלות האבן

שעוטפת

איברי באיבריה בכלי

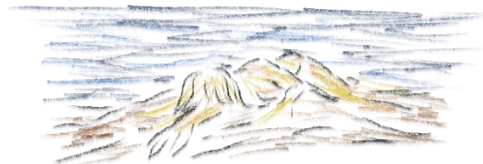
זורמות שנותיה לה

המים הם מהתלה בארחותיה - -

והזמן והזמן

רודף אותי כמו ילד קטן

ואני אתריו.

אולי פעם אטוס לגלאפגוס.

לראות איך העולם התחיל.

איך נברא, במיליוני ימי ראשית.

לראות חיים שאין בשום מקום אחר.

צבי ענק קדומים.

צפורים משונניות שבשרו את האבולוציה מטָרַם היות אנוש.

איגואנות וכלבי ים רועים על סלעי הארכיפלג העתיקים, השחרים.

להתאבל על הטבע הפסיפי הנכחד.

אכל עקשו,

עקשו תקח אותי בלידה,

בגשם,

אל הפתל.

לאבני הדמע והעתרות,

השמש והזכרון.

לראות איך העולם

ממשיך.

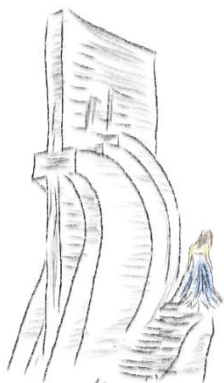

אני לבד בקצה של היבשת,
באגרטת מגלי הארצות בליסבון
תירים ליד הפסל מצטלמים ללא הרף.
השמלה הזרקה נצמדת לגופי
אני נעלמת בתוכה
לבי מתפנין מאהבתי הפגומה.

"שער אל העולם הקדוש", מקריז המדרין,
האפק הפתוח לפני
לא מנחם אותי
גם לא נגן הפארו שפורט על גיטרה
את ספורם של יורדי ג'ם אנדיים.

אולי רק הפחל
אולי רק הצבע הפחל
אולי רק הפחל הפחל
ינחם אותי עכשו.

זיכרונות מנופי העמק

בהבזקי אדווות כסופות
אני חותרת לכוון המעיין.
למרות השאף הקצר
אני שוחה אל המקום שמעניק חיים
ומנתקת את דרכי בין הסלעים.

תחלה תרדתי מעמק הטורקיז
אך שוב אינני מפקדת:
פתח שאול על הר גלבע.
רואים צליל ומגבוה
ביצד פסיפס ג'וק ונחום
הופך לזכרון עמום.

אשליית המרחק

מתבונן ממעוף הצפור
על ימים, הרים
ומראות טבע עוצרי נשימה.
הלב משתוקק למצא מנוח
מהבעירה בארץ האבות.
נחיתה רפה
בארץ נכר.
משוטט ברחובות העיר העתיקה
שאינה מקפת חומה
גומע את השקט.
בבית הקפה הקטן
בפנת הרחוב
מלצר מחייט ממתין לאות.
לפתע
שפה מכרת מהשלקן הסמוך
מחזירה אותך אל ביתך – עברית!
אל מציאות חידך
הרודפת אותך
גם בחפשךך.

0103
שירי חפְּשָׁה
אוגוסט 2023
אלול ה'תשפ"ג

06

הדס שלמה

קפריסין

אֶמְצִי אוֹתִי אֶרְץ זֹרָה
כִּי יְתוּמָה אֲנִי,
אֶהְפֹּךְ דוּמָה לָךְ,
חוּמָה וְרִכָּה.
לֹא אֶחַפֵּשׂ שְׂרָשִׁי,
לֹא אֶמְרֹד כָּךְ,
לֹא אֶשְׁאַל
מִי אֲנִי מִי אֲנִי מִי אֲנִי.
שִׁירַת הַסִּירְנוֹת תִּמְלֵא אֲזֵנִי
בְּשִׁעָה שְׂאֵנִי צָפָה
עַל פְּנֵי מַיִם מְלוּחָיִם.
בְּשִׁקֵט אֶקְרָא לָךְ אִמִּי
אֶקְרָא לָךְ אָבִי.

כשהאמת דיברה

כשהאמת דברה
לא הקשבתי.
נגנתי יצירה של באך בשדה תעופה
על פסנתר צבורי.
בכריזה הודיעו שזו קריאה אחרונה,
אבל אני הייתי בדייק באמצע הקטע.
צעירה מהולנד הצטרפה אלי
עם הצ'לו שלה,
ויחד המשכנו שנינו במסע, הרחק מהאמת.
אבל הצלילים לקחו אותה, כמו שהם תמיד עושים.
המטוסים בשמים ואנחנו כאן.

אל הנופים שבספרים

לו יכלתי
הייתי נוטע מקאן
אל הקרים –
שם אשא עיני
או אל הנבעות בחגוי הסלע.

אל המדבר של הנסיף הקטן
לבשר כי חזר
או לאפריקה, אל לובנגולו או דוליטל ופולינסיה

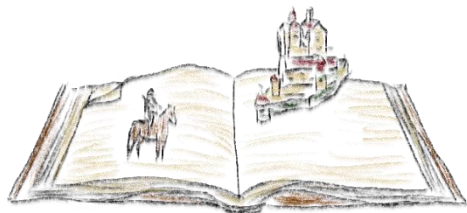
הדוד תום! אולי יכלתי לעזר לשחררו!

ואל היער של פו הדב!
ואל ערבי הנחל! עם מר קרפד ועכברוש המים!

ארץ הפלאות! אליס, חכי לי!
גם את, הורוטי! ועוזן הגדול!

ללמד זאבים! להרג מכשפות!
לנשק אותך, אהובתי!
עד עצם היום הזה –

אך מה יועיל יום אם רק אקרא בספר
ולא אלה אתרין במדבר, בארץ לא זרועה
בדרך העולה אל הקרים?
אכן, תמיהה...

0103
שירי חפשה
אוגוסט 2023
אלול ה'תשפ"ג

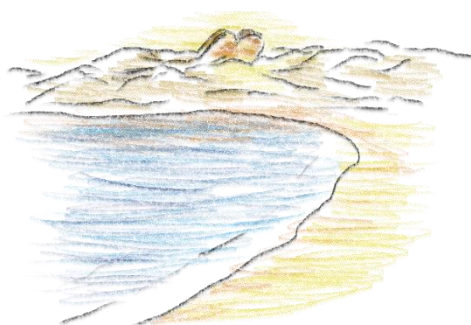
09

ענן קניג

ימדבר

לסיני באתי לקרא
וניצאתי פותב
וכאן קראו לי ישו
ומשה
ומול ים סוף פתבתי דברי
והפוך קתבם ביד
מיד
קאותו משה
שיהנה סתת ושב
וועק וועם וככה ורצח ונשבר
וגמגם
מגרונו

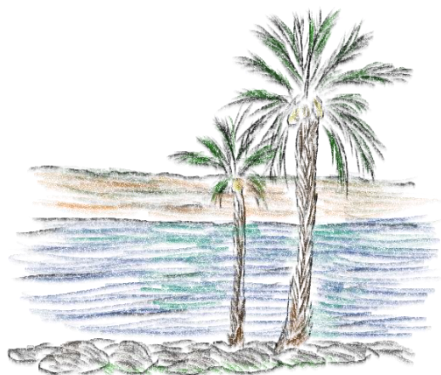

תְּנַשְׁמִי לְתוֹכָךְ
אֶת תְּכֵלֶת הַשָּׁמַיִם
אֶת זְקִיפּוֹת הַדְּקָלִים.
תְּנַשְׁמִי לְתוֹכָךְ
אֶת שְׁקִיפּוֹת הַמַּיִם
אֶת שְׁקֵט הַהָרִים.
תְּנַשְׁמִי אוֹתָם לְכֹל תָּא בְּגִיפְךָ
תְּנַשְׁמִי
נְשִׁימָה עֲמֻקָּה.

תִּתְחַלִּי לְשִׁים לֵב
לְזְקִיפּוֹת קוֹמְתֶיךָ
שְׁקִיפּוֹת לֵבָךְ
שְׁלוֹת נֶפֶשְׁךָ
עֲשִׂי אֶת כָּל הַיְפֵי הַזֶּה
חֶלֶק מִמֶּךָ –

אֲתַחֲלִי אוֹתְךָ

תִּתְחַלִּי
וְאֲז תִּמְשִׁכֵּי.

מייסד: אלירן דיין
עורך אחראי: יאיר בן־חור
עורכת משנה: עמליה ויניק
איורים ועיצוב גרפי: רובי גורדון

twitter.com/motiv_magazine

motiv-magazine.co.il

info@motiv-magazine.co.il

facebook.com/motiv.magazine

bit.ly/motiv-whatsapp

bit.ly/motiv-youtube

[\(מוטיב כתב עת\) he.wikipedia.org/wiki/](https://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_(כתב_עת))

instagram.com/motiv.magazine

